

nesker her i landet her op til jul. I dag er jo den dag, hvor børn går rundt på gaderne og sælger julehjerter til fordel for Børnenes Kontor – jeg kan se, at sundhedsministeren også har købt et julehjerter. De penge, der kommer ind, bliver brugt til at dele julepakker ud til de familier, der er så fattige, at de ikke har råd til de allermest basale ting til at holde jul.

Jeg spurgte også ministeren sidste år. Da var der ikke noget i godteposen fra ministeren. Kan ministeren i år komme med en eller anden form for luftig julegavetilkendegivelse over for de familier med børn, der lever i fattigdom, om, at de næste år kan se frem til at få det bedre?

Kl. 13:16

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:16

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Nu synes jeg, at den allerbedste måde at hjælpe mennesker med små indkomster på har været at sikre en meget, meget lav arbejdsløshed – og den er jo historisk lav. Nogle af de mennesker, som kan komme og bede om julehjælp, kan jo godt være mennesker, som har et arbejde, som er et lavlønsjob. Men den bedste vej til at sikre en mere stabil og en højere indkomst er jo, at man får et job. Så på den måde mener jeg, at forholdene for de dårligst stillede familier gradvis er blevet bedre. Det afspejler sig jo også i, at stort set alle indkomstgrupper har haft en fremgang og ikke tilbagegang.

Det, jeg konkret har gjort i år, er, at jeg har givet de organisationer, som står for julehjælpen, mulighed for at søge 2 mio. kr. Det er et beløb, som er blevet firedoblet i forhold til sidste år, hvor vi havde rigtig gode erfaringer med, at de fik nogle penge til at få kortlagt baggrunden for de mennesker, der kommer og søger julehjælp: Hvad er det for nogle problemer, de har, og hvordan kan vi hjælpe dem?

Noget af det, vi jo har kunnet se, er det her problem med at styre økonomien og få noget gældsrådgivning, og det er så også ved at blive sat i værk nu. Jeg tror, at noget af det, som kan hjælpe nogle af familierne, simpelt hen er, at de kan styre deres økonomi noget bedre og på den måde altså også skabe en bedre hverdag for dem selv og deres børn.

Kl. 13:18

Formanden:
Fru Line Barfod.

Kl. 13:18

Line Barfod (EL):

Jeg er ikke i tvivl om, at gældsrådgivning er en rigtig, rigtig stor hjælp for mange mennesker, og det har jeg kæmpet for i mange år. Men det har bare ikke noget at gøre med de familier, som lever i fattigdom, fordi regeringen har skåret så dybt i kontanthjælpen, at de reelt ikke kan få hverdagen til at hænge sammen.

Der er familier her i landet, som ikke har råd til at betale deres husleje, så de skal vælge, om de skal betale husleje eller købe mad. De er fuldstændig afhængige af, at kommunen bryder loven og giver dem hjælp til enten husleje eller mad, eller at der er nogle private organisationer, der giver dem den hjælp. Det kan sagtens være, man kan se masser af statistikker over gennemsnittet for indkomstgrupper og over gennemsnittet for, hvor mange der kommer i arbejde, men det hjælper altså ikke de familier, der har sociale problemer, og som lever i misbrug eller har sygdomme eller andet, der gør, at de ikke kan komme i arbejde. Deres børn har jo ikke noget som helst at gøre med, hvorfor forældrene er blevet syge eller har problemer, men det er dem, der oplever, at familien lever i fattigdom, og jeg mangler nogle svar på, hvad ministeren vil gøre for dem her op til jul.

Kl. 13:19

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:19

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Jamen når vi snakker om de mennesker, der bliver sat på gaden, mener jeg, det vitterlig er et helt regulært problem. Selv om man kan se af de tørre tal, at det jo ikke er så forfærdelig mange, er det alt rigeligt, og det burde ikke være noget, der forekom i et moderne velfærdssamfund. Jeg håber meget, at det lovforslag, der kommer i næste uge, kan afskaffe det problem, og i hvert fald er det jo sådan, at vi i fællesskab holder øje med, om det også er tilstrækkeligt.

Men med hensyn til ydelsernes størrelse er der jo det grundlæggende valg: Skal vi have nogle ydelser, som ligger meget tæt på eller i nogle tilfælde over mindstelønnen på arbejdsmarkedet? Her mener jeg, at det ikke nytter noget, at vi har det, for så er der altså ikke noget som helst økonomisk incitament til at tage et job. Derfor er vi nødt til at have det sådan, at de overførselsindkomster, vi har, i hvert fald er en lille smule under mindstelønnen.